

עוזי (סברין) שרטור:
"גזר־הדין ניתן כדי לעשות נו, נו, נו!"

רק גזר־דין מוות אחד בוצע בארץ מאז הקמתה. גזר דינו של אדולף אייכמן. מאז היתה מעין הסכמה שלא מבקשים גזר־דין כאלה ולא נותנים אותם, כי במילא לא יבצעו אותם. למרות זאת נגזרו השבוע גזר־דין מוות נגד שני ערבים אזרחי ישראל. האיש שבוצע את גזר דינו של אדולף אייכמן היה עורך־הדין עוזי (סברין) שרטור. המכהן היום כסגן פרקליט המחוז. שאלתי אותו איך ישנים בלילה אחרי ביצוע גזר־דין מוות נגד מישהו.

במיקרה של אייכמן ישנים מצויין.

● **ולחציאת את מיקרה אייכמן, אתה בעד או נגד עונשי־מוות?**

רק במקרים מסויימים מאוד.

● **כמו מה?**

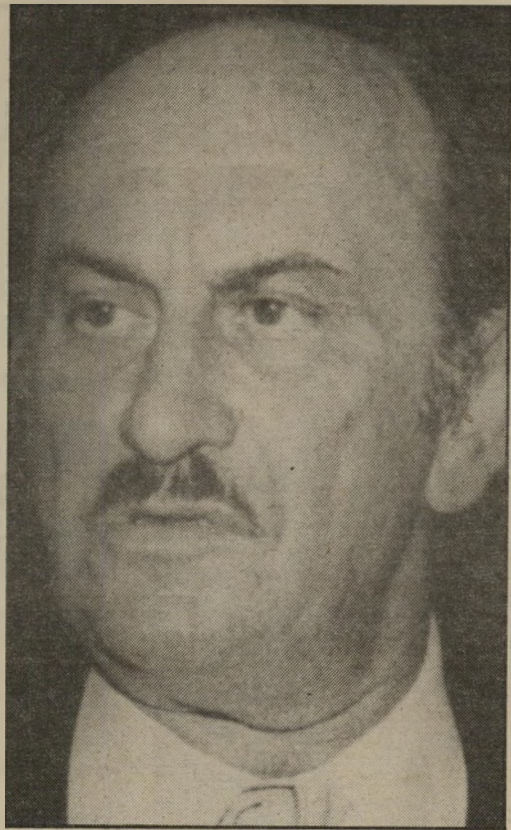
כמו מיקרה של אדם ששפוט כבר על מאסר־עולם ובאותה תקופה מבצע רצח, מתוך ידיעה שכבר אי־אפשר לעשות לו רב.

● **מזה אני מבינה שאתה נגד גזר־דין המוות שניתן השבוע לשני אזרחי ישראל?**

כן. אבל אין מה לדאוג. אף אחד לא יעז לבצע את גזר־הדין הזה כמיוחד לאור העובדה שיש לנו שבויים גם אצל ג'יבריל וגם בסוריה.

● **אם אין כוונה לבצע, אז למה לגזור ולגרום ויכוחים?**

בשביל לעשות להם נו, נו, נו.

אברהם שכטרמן:
"דור צעירי חרות אינו מוכן לשילטון!"

יושבים מול הטלוויזיה בערב, רואים מבט קוראים עיתון ולא רוצים להאמין למה הגענו. או יותר נכון לאן הובלנו. 30 שנה ישבו אנשי חרות באופוזיציה, חלמו ולחמו להגיע לשילטון והבטיחו הבטחות לעתיד טוב יותר. שאלתי את ח"כ אברהם שכטרמן, מוותיקי תנועת חרות. האם ב־30 שנות חלומם על השילטון, ייחלו למדינה כזאת. לא בדיוק.

● **מה התספספס לכם?**

הרגע הוא שלחם וחלם להגיע לשילטון לא הגיע. חלק מתו בדרך והחלק השני הוחלף מהר מדי על־ידי הרור הצעיר שלנו. שהיה פחות מוכן לשילטון גם מבחינה טכנית וגם מבחינה רוחנית. אבל הם ילמדו.

● **העניין הוא שעד שהם ילמדו אנחנו כולנו משלימים מים רעבעי־געלד יקר מאוד.**

העם צריך להתרגל לרעיון שיש חילופי שילטון ושנאשים צריכים לקבל צ'נס.

● **שבע שנים בשילטון והצינע עוד לא נגמרו?**

שבע שנים שבהן כל הזמן נלחמים בנו. אני מודה שעשינו טעויות. המילחמה התפתחה אחרת ממה שחשבנו, האמריקאים היו פרטנר לא כלי־כך מוצלח והמצב כלכנון הולך ומסתבך. הרבר היחידי שיציל אותנו עכשיו, זה שהיהודים יפסיקו לאכול אחד את השני.

דוד רוֹדי:
"לאופטימיסטים אין מה לדאוג בשנת 1984!"

כבר שנים שמכינים אותנו ל־1984 שתהיה גם תשמ"ד. תחזיות מרות מאוד נכתבו. מילחמה גרעינית. סוף העולם. המצב העכשווי בארץ לא תורם רבות להפרכת הנבואות השחורות. האם אדם המזון במשך שנים בתחזיות שחורות כאלה, יכול להיכנס לחרדה מהשנה הנוכחית והאם החרדה הזאת יכולה להשפיע על קיום שואות אינדיווידואליות, שאלתי את הפסיכולוג ד"ר דוד רוֹדי.

כולנו רואים את העולם לפי הנטיות האיטיות שלנו. רוכנו מאוד מאוד אובייקטיבים. כלומר, רואים את העולם כמו שאנחנו רוצים לראות אותו. כשיורד גשם, אומר הפסימיסט "אוי, איזה אסון, הכל רטוב וגועלי". לעומתו, על אותו הגשם, יאמר האופטימיסט "איזה יופי, יורד גשם, כלי־כך יפה בחוץ וגם לא תהיה שנת בצורת". הרבה אנשים מחכים לאסונות וחלק גדול מהם ממש יודע שיהיה רע. כי ככה חינונו אותנו. מכינים אותנו כל החיים לחכות לצרות, לאסונות. או לא נחוצ הרבה שחלק מהאנשים "ימותו" מפחד ובאותה הורמנות יעשו מהפחד הזה חגיגה גדולה.

● **וכשמחכים לצרות, הן באות יותר מהר?**

לא יקרו יותר אסונות בגלל החרדה הזאת, אבל אנשים יראו כדברים רגילים אסונות גדולים. כגלל סיפרו של אורוול 1984 ובגלל האותיות העבריות תשמ"ד, נוצרה איוו חזית עולמית של פסימיזם. אבל לאופטימיסטים לא יקרה כלום, כי הם לא מחפשים צרות.

● **איך נדע אם אנחנו אופטימיסטים או פסימיסטים, כדי לדעת אם יהיו לנו צרות השנה?**

את חושבת שבשנת 1984 יהיה יותר גרוע או פחות גרוע?

● **אני מקווה שפחות גרוע.**

או את אופטימיסטית ואין לך מה לדאוג. אני חותם לך על זה.